

Forslag

til

Lov om Statens Istjeneste.

Fremsat den 8. februar 1957 af *ministeren for handel, industri og søfart.*

§ 1.

Statens Istjeneste har til formål under isforhold at bistå skibsfarten i de danske farvande.

De nærmere bestemmelser angående Istjenestens virksomhed, der omfatter isbrydningstjeneste og ismeldingstjeneste, fastsættes af ministeren for handel, industri og søfart.

De med Istjenestens virksomhed forbundne udgifter afholdes på de årlige finanslove.

§ 2.

Isbryderhjælp fra statsisbrydere til skibe og til de i § 6 omhandlede havne ydes vederlagsfrit. Hvor særlige forhold måtte begrunde dette, kan Istjenesten dog betinge sig hel eller delvis dækning af afholdte udgifter.

§ 3.

Ethvert skib, der modtager isbryderhjælp fra en statsisbryder, er undergivet dennes myndighed, så længe hjælpen ydes. Hvis isbryderens anvisninger ikke følges, er isbryderen berettiget til at afbryde hjælpen.

§ 4.

Når den hjælp, en statsisbryder yder et skib, finder sted under sådanne forhold, at hjælpen må anses som bjergning, gælder herom de almindelige regler i 9. kapitel i søloven af 7. maj 1937, dog at bjergelønnen tilfalder statskassen.

§ 5.

Af ethvert skib over 150 registertons brutto, der i tidsrummet 15. december—31.

marts indklarerer i en indenfor Skagen beliggende dansk havn, opkræves en isafgift af skibets nettotonnage.

Isafgiftens størrelse fastsættes efter forhandling med finansudvalget af ministeren for handel, industri og søfart, der tillige fastsætter de nærmere regler for afgiftens beregning og opkrævning.

Afgiften opkræves af toldvæsenet.

Bestemmelserne finder tilsvarende anvendelse på skibe, der i det nævnte tidsrum indgår i dansk frihavn.

Skibe, der tilhører staten, er fritaget for betaling af isafgift, ligesom skibe, der to gange i opkrævningsperioden har betalt isafgift, er fritaget for yderligere betaling af isafgift i vedkommende periode.

§ 6.

Af de indenfor Skagen beliggende danske havne med 5 m vanddybde eller derover betales en årlig isafgift, hvis samlede beløb fastsættes af ministeren for handel, industri og søfart efter forhandling med finansudvalget.

Afgiftens fordeling mellem havnene fastsættes af ministeren for en periode af indtil fem år ad gangen i forhold til de i den forudgående femårige periode i de enkelte havne ud- og indskibede varemængder. Den kan dog efter ministerens bestemmelse nedsættes eller endog helt bortfalde, for så vidt angår havne, der enten selv råder over tilstrækkeligt isbrydningsmateriel, eller for hvilke isbryderhjælp erfaringsmæssigt skønnes uforuden.